

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

3.nodaļa: Ugunīgās slimības

Svētās sāpes

56.

Bez vispār pazīstamajām epidēmijām pastāv daudzas citas, kurām nepievērš uzmanību. Tā var atzīmēt miegainību, kas pēkšņi pārņem veselus ciematus. Protams, tā nav letarģija ne arī miega slimība, bet izrādās – ir psihiskās enerģijas izsīkums. Bet svarīgi atzīmēt, ka šāds stāvoklis vienlaicīgi pārņem visdažādākos cilvēkus. Šāda sprieguma pilnu sūtījumu vairs nevar apturēt un izskaidrot ar personīgām izjūtām. Uz spriegumu var attiecināt atmosfēras strāvas, bet arī šis izskaidrojums būs vienpusīgs. Protams, var saprast, ka enerģija vajadzīga kādai pārzemes darbībai. Bet nav iespējams izsekot šādu epidēmiju apmērus, ja cilvēki nav pieraduši dalīties savās sajūtās. Viņi pat kaunēsies no miegainības un centīsies pārvarēt šādu noslieci nepadomājot, ka šī miegainība liek viņiem piedalīties kādā svarīgā darbībā.

Tāpat cilvēki maz vērības pievērš gļotādas iekaisumam. Tādas epidēmijas sastopamas bieži, sevišķi, pasaules satricinājuma laikā. Šādus uzliesmojumus cilvēki neuzskata par svarīgiem; viņiem nav nosaukumu šādiem iekaisumiem un tādēļ tos attiecina uz saaukstēšanos. Tāpēc cilvēkiem jāieteic izturēties vērīgi pret visām izjūtām, bet neklūst par svētuļiem un aizdomīgajiem. Šīs sajūtas jāizprot ar visu apziņas dziļumu.

“Nezināmais, pieņem manus spēkus, ja tie noderīgi labajam.”

57.

Ievērojiet neizprotamu slimību pazīmes. Ievērojiet, ap kādiem centriem parādās zīmes un sāpes. Varbūt, sāp pleci, vai elkoņi un ceļi. Varbūt ap kausu parādās trīs zīmes, vai balss rīklē notiek degšana. Katra zīme norāda uz centra darbību. Cilvēka personība ir uzrakstīta kā atvērta grāmata. Virs pieres deg pastāvīga būtības zīme. Viņu var lasīt pat ar vienkāršu novērošanu, bet cilvēki pieraduši pie rupjiem ietekmējumiem. Viņi gaida apdullinoša pērkona grāvienu un apstulbinošu zibeni, bet paši vissvarīgākās darbības paveic klusībā.

Tāpat kā spēcīga magnētiska strāva uzskatāmi ir sajūtama tikai uz dažiem ķermeņiem, lai gan iedarbojas visur, tā arī tās enerģijas, kas visvairāk strāvo cauri, ir neredzamas. Bet pašreiz Mēs lūdzam pievērst uzmanību acīm redzamām parādībām. Var nonākt pie vērtīgiem secinājumiem, salīdzinot cilvēku raksturu ar ārējām, sāpju sajūtām. Jāzina, kā centri ietekmē apkārtējos orgānus. Kāpēc diloni izskaidro ar saaukstēšanos vai vispārēju organisma novājējumu, kad centri, kas atrodas plaušu tuvumā, norāda uz organisma savdabīgumu? Kāpēc plecu un elkoņu pampumu uzskata par reimatismu, kad pieplecu centri rāda spriegumu? Mūsu uzdevums nav uzspiest gatavas formulas, bet īstā laikā uzvirzīt uz pasaules likuma plūsmas ceļu.

58.

Skolas gados, jo sevišķi novērojams dziedzeru uztūkums un jūtīgums. Ārsti visādi nopūlas iedzīt šo parādību uz iekšu vai dziedzerus izoperējot. Bet gandrīz neviens nepadomā, ka sevišķais dziedzeru jūtīgums atkarīgs no ugunīgajām izpaušmēm, kuras

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

3.nodaļa: Ugunīgās slimības

izraisa jaunā smadzeņu un sirds sasprindze. Nevis saaukstēšanās, nevis telpas smacīgums, bet ugunīgo centru jaunais darbs izraisa dziedzeru sasprindzi. Neretumis līdzīga sasprindze ietekmē arī ādas virsmu. Pielietojot ārstēšanās tīru gaisu, spriegums, protams, mazinās, jo Prānas ugunīgums noved dziedzeru nelīdzsvarotību pie ugunīgas harmonijas. Bet katra ugunīgā aparāta varmācīga izoperēšana, bez šaubām atstāj iespaidu nākotnē, pazeminot uztveres spējas.

59.

Garīgā cīņa izsauc asins pieplūdumu kājām un rokām.

60.

Rīkle gļotādas masveida izžūšana pierāda ne vien atmosfēras sausumu, bet arī ugunīgo sasprindzi.

61.

Bieži pateicoties slimībām sasniegumi kāpinājas. Sv. Francisks un Sv. Terēze bieži slimoja. Pitagoram bija sirds kaite. Arī labākās zurnas zaudēja stīgas.

62.

Tā saucamās svētās sāpes ārēji neatšķiras no parastajām vienkāršajām slimībām. Ārsti tām atradīs tikai vispārpieņemtos apzīmējumus. Vai zināt, ka divi lielle Indijas domātāji aizgāja - viens ar kakla vēzi, otrs ar diabētu. Kas šādām slimībām var būt kopējs ar svētajām sāpēm? – tā sacīs visi ārsti. Bet abi piemēri rāda, ka pašreizējā psihiskās enerģijas atdeve var dot visnegaidītākās sekas.

Tāpat zināt, par Upasikas svētajā, sāpēm, bet ārsti nekad neatzītu šādas pašuzpurēšanās cēloņus un sekas. Sacīs – kādēļ šāda psihiskās enerģijas atdeves izšķērdība? Bet vai ir piedienīgi tā jautāt? Pēc tam var šaubīties – vai ir bijusi lietderīga Mūsu Māsu darbība Spānijā un Itālijā? Abas viņas kļuvušas par augstiem darba piemēriem sabiedrības labā. Viņas cīnījās pret netaisnību un tumsonību. Abas viņas panesa lielus nopulgojumus. Abas viņas parādīja nebijušu pacietību. Abas viņas cieta svētās sāpes. Neviens nespēja noteikt viņu daudzveidīgās saslimšanas, kuras iestājas negaidīti un tāpat arī izbeidzas. Neviens neprata iedziļināties sāpju cēlonī. It īpaši tie, kuru dēļ enerģija tika izšķiesta. Bet pašreizējā cēla mirdzošas augšupejas kāpnes.

Kāds helleņu gudrais, ievērojis savu veselību, visai noskuma: “vai tiešām mans spēks nespēj nokļūt tur, kur tas vajadzīgs? Tāpat var pierādīt, ka daži slimie dzīvo ilgāk par šķietamajiem veselajiem. Padomājiet, ka enerģijas atdeve ir augstākais devīgums un žēlsirdība.

D. sacīja: “Labums ir tai apstākļi, ka ikviens ir neredzamas bagātības īpašnieks.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

3.nodaļa: Ugunīgās slimības

63.

U. ne vienu reizi vien uzņēmusi sevī svešas sāpes. Šāda īpašība ir daļa no lielā Kalpojuma. Sākumā tas ir samērā grūti, bet vēlāk šāda uzņemšanās un pašreizējā klūst it kā par otru dabu. Ārstiem jāizpētī ne vien jūtības, bet arī slimība kā tādu un to simptomu pārņemšanas iespēja, pie tam, šādi simptomi var būt ļoti sarežģīti. Slimības parādības taču var pastiprināties vienlaicīgi atkarībā no dažādiem avotiem. Tāpat slimības uzņemšanās var pastiprināties no personīgā kompleksa. Sākumā slimības pārņemšana ierobežojas tikai ar tuviniekiem, bet vēlāk šāda pašreizējā izplatās uz ļoti lieliem attālumiem.

Nebrīnīsimies, ka Mūsu plašie sakari atnes arī dažādas sāpes, bet cilvēks pierod pie dažādiem stāvokļiem. Tā, kad Mēs ieteicam piesardzību, Mēs paredzam arī sāpju izplatīšanās iespēju. Starp citu, normālā stāvoklī cilvēcei sāpes nav nepieciešamas. Šāds nenormāls stāvoklis rodas no nepareizas dzīves.

Dažreiz cilvēkiem var lūgt – Nesmagojiet Mūsu darbu ar šādiem sūtījumiem. Neapgrūtiniet Mūsu līdzstrādniekus, apkraujot tos ne vien ar fiziskām, bet arī ar garīgām sāpēm. Cilvēku vairums sāpēs vaid pēc palīdzības, lai gan, viņi paši sevi iepriekš radījuši sarežģījumus. Jālūdz ārstus iedziļināties slimību cēloņos, lai tās novērstu dīglī. Daudzas slimības ir lipīgas ne tikai fiziski, bet arī garīgi. Redzams, ka pēdējā stīga visbiežāk mēdz būt kā pirmā un tādā veidā sāpju noraidīšana padziļinās.

Ja rakstīts par ievērojamu cilvēku sevišķām sāpju parādībām, tad tās ir ne tikai svētās sāpes, bet arī svešu sāpju uzņemšana sevī. Par Mūsu Mītni var teikt, ka slimības tur nemēdz būt, bet ciešam pietiekoši. Rūpēs par cilvēci tas ir neizbēgami.

64.

M. pazīst pasaules nastas smagumu. Jāpiemin, kā cieta Mūsu Māsa, kura dzīvoja Siemrā. Jāvērš uzmanība uz to, ka viņas sāpes bija saistītas ar daudziem notikumiem Francijā un Spānijā. Viņai parādījās neizturamas sāpes saules pinuma rajonā. Pēc šīm sāpēm viņa paredzēja notikumu tuvošanos. Pie tam tāli notikumi bieži vien atspoguļojās spēcīgāk par tuvajiem. Tā iespējams meklēt savdabīgo saiti ar iepriekšējām dzīvēm.

Spēcīgo satricinājumu parādības nevarēja pārtraukt, jo ārstam ziņas viņa nepaspēja sniegt. Ne ar mazām spēcīgu zāļu devām ārsti centās apturēt sāpes, bet kā parasti, viņi nesaprata to patieso cēloni. Arī tagad cilvēki tieši tāpat nesaprot smalkās iedarbības. Šāds izpratnes jūklis tikai traucē zinātni.

Arī Siemras Māsas laikā nepieļāva domu par telepātiju. Tagad daudz runā par telepātiju, bet katra tās pazīme tiek pakļauta šaubām. Jābrīnās, ka pat sevišķās zinātniskās aprindās šaubās un tā rada šķēršļus parādību attīstībai.

Jūs lasījāt par sūtītā ārsta atbraukšanu, lai pētītu smalkās parādības. Bet nevar gaidīt rezultātus, ja visi apkārtējie apstākļi neveicina pētījumu sekmes. Mēs gribam palīdzēt šādiem pētniekiem, bet jāatrod kaut vai saskares punkts. Tieši tas ir visgrūtākais.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

3.nodaļa: Ugunīgās slimības

...var pētniekam pavēstīt daudzus pārliecinošus sīkumus, bet nepieciešams, lai tos uzklausītu un salīdzinātu ar dažiem novērojumiem, kurus dzīvodami pasaulē, mantojumā atstājuši Mūsu Brāļi un Māsas. Tā var izsekot pieskarsmes evolūciju vissmalkākajām enerģijām.

D. pats bieži jūta sevišķas sāpes un saistīja tās ar planētu stariem.

65.

Ārsts, kam ir iespēja pētīt svētās sāpes, bet kas to nedara, ir nosodāms. Pētīdams šīs sāpes un salīdzinādams ar parādībām, kas tās izsaukušas, viņš varētu sagatavot pakāpes nākamai evolūcijai. Svētajām sāpēm, pasaulei garīgi attīstoties, īstenībā nemaz nevajadzētu būt, bet apkārtējā nepilnība rada šīs ciešanas. Tādā kārtā, salīdzinot priekšnosacījumus un cēloņus, var paredzēt evolūcijas virzienu. Un, protams, ir iespējams daudz ko izlabot cilvēku apziņā, ja mēs zinām, ka pat zemestrīces sacel cilvēces gars. Pakāpeniski iespējams savākt daudz tādu parādību, kuru radītājs ir cilvēks. Tā arī svētās sāpes liecina par nākošo rasi, kura atrodas pusattīstīto spaidos. Tāpēc saku – saudzējiet veselību. Saku – neapgrūtiniet to ar nevajadzīgiem izlēcieniem un uzbudinājumiem. Ne tikai ap jums, bet arī pa visu Hierarhiju šalko kļūdu atbalsis. Bet katra piesardzība ir par svētību ne tikai jums, bet tā arī stiprina izplatījumu viņa tālajās sfērās.

66.

Svētās sāpes nav pieskaitāmas nevienam slimību veidam. Šāds neparasts stāvoklis var stipri pārsniegt visas pazīstamās slimības. Viss top tāda sprieguma pilns, ka mazākais sitiens var pārraut šīs sasprindzētās stīgas. Kā jau sacīts, šo stāvokli vēl kāpina planētas nedabīgais stāvoklis. Planētas slimība ar pārslodzi apdraud sirdi. Jau kopš sirmas senatnes būtiska iemesla dēļ mēdza jūtīgos organismus aizsargāt. Ar apzīmējumu – svētās sāpes – vajadzēja pievērst uzmanību sirdij, kas pieskārusies smalkajām enerģijām. Tādas sirdis jāsaudzē, tās līdzinās augstsprieguma vadiem. Tās jāsaudzē kā mājas ikdienā, tā arī visā dzīvē. Ja ārsti būtu mazāk iedomīgi, tie censtos novērot šādas retas parādības. Bet, diemžēl, visi īpatnējie simptomi drīzāk gan atbaida kūtros novērotājus. Lai gan līdztekus dzīves mehanizācijai būtu veicami arī augstāko enerģiju pētījumi.